

New York Times Bestseller

Icebreaker

ไอซ์เบรกเกอร์

HANNAH GRACE

เจนจิรา เสรีโยธิน แปล

Icebreaker

HANNAH GRACE

Uwaeññññ

CRUEL SUMMER TAYLOR SWIFT	02:58
KISS ME MORE (FEAT. SZA) DOJA CAT	03:29
TALKING BODY TOVE LO	03:58
SHUT UP ARIANA GRANDE	02:38
IDGAF DUA LIPA	03:38
ENERGY TYLA JANE	03:20
MOTIVATION NORMANI	03:14
ONE KISS (WITH DUA LIPA) CALVIN HARRIS	03:35
DANCE FOR YOU BEYONCÉ	06:17
NEEDY ARIANA GRANDE	02:52
WHO'S JACQUEES	03:06
LOSE YOU TO LOVE ME SELENA GOMEZ	03:26
KISS ME SIXPENCE NONE THE RICHER	03:29
BOYFRIEND (WITH SOCIAL HOUSE) ARIANA GRANDE	03:06
RUMORS (FEAT. ZAYN) SABRINA CLAUDIO	03:46
MORE THAN ENOUGH ALINA BARAZ	02:31
YOU SHOULD SEE ME IN A CROWN BILLIE EILISH	03:01
I'M FAKIN SABRINA CARPENTER	02:55
MAKE ME FEEL JANELLE MONÁE	03:14
CAN I KEHLANI	02:48

บทที่ 1

อนาสตาเซีย

“อีกครั้ง อนาสตาเซีย!”

ถ้าฉันได้ยินคำพูดนี้ว่า อีกครั้ง และอนาสตาเซีย พร้อมกันในประโยคเดียวกันอีกครั้ง มันอาจเป็นสิ่งที่ทำให้ความอดทนของฉันขาดผึง

ฉันรู้ว่า จะหมดความอดทนตั้งแต่ตื่นมาตอนเช้าพร้อมอาการเมาค้างที่ส่งตรงมาจากขุมนรก ดังนั้นสิ่งสุดท้ายที่ฉันต้องการในตอนนี้เป็นคือ มีปัญหาเพิ่มจากโค้ช ออเบรย์ เบรดี

ฉันตั้งสมาธิกับการข่มความรำคาญเหมือนการซ้อมทุกครั้งที่ได้โค้ชจะเป็นภารกิจในการผลักดันฉันก้าวข้ามขีดจำกัด เมื่อใช้เหตุผลว่าความทุ่มเทที่เป็นสิ่งที่ทำให้เธอเป็นโค้ชที่ประสบความสำเร็จ ฉันจึงตัดสินใจว่าการขว้างรองเท้าสเก็ตน้ำแข็งใส่เธอ ควรอยู่แค่ในจินตนาการของฉัน

“เธอยังเหลาะแหละอยู่เลย สตาส!” เธอตะโกนขณะที่เราพุ่งตรงผ่านเธอ “คนเหลาะแหละไม่มีทางได้เหรียญหรอก!”

เมื่อฉันพูดว่าจะไม่ขว้างรองเท้าสเก็ตใส่เธอเธอ

“เอาน่า อนาสตาเซีย ลองพยายามสักครั้ง” แอรอนหัวเราะคิกคัก และแลบลื่นใส่เมื่อฉันส่งสายตาเย็นชากลับไป

แอรอน คาร์โลส เป็นนักสเก็ตลีลาชายที่เก่งที่สุดของมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เมเปิลฮิลล์ เมื่อฉันได้รับการเสนอที่เรียนในยูซีเอ็มเอช* แต่คู่แข่งของ

*ชื่อย่อของมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย

ฉันไม่ได้ โชคดีที่แอร์นอนอยู่ในสถานะเดียวกัน เราจึงจับคู่กัน นี่เป็นปีที่สามของการเล่นสเก็ตด้วยกัน และเป็นปีที่สามของการโดนเตะกันมาด้วยกัน

ฉันมีทฤษฎีว่าโค้ชขอเบรย์เป็นสายลับโซเวียต ฉันไม่มีหลักฐานใดๆ ทั้งสิ้น และทฤษฎีของฉันก็ไม่มีเหตุผลที่น่าเชื่อถือ หรืออันที่จริง ไม่มีเหตุผลรองรับเลย แต่บางครั้ง เวลาโค้ชตะโกนให้ฉันยึดกระดูกสันหลังหรือยกคางขึ้น สาบานได้เลยว่า มันมีสำเนียงรัสเซียหลุดออกมา

ซึ่งถือว่าผิดปกติสำหรับผู้หญิงจากฟิลิปปินส์ รัชมอนแทนนา

ในสมัยที่เธอยังรุ่งโรจน์ สหยาเบรดีเป็นซูเปอร์สตาร์สเกตลีลา แม้แต่ตอนนี้ การเคลื่อนไหวของเธอก็ยังนุ่มนวลและมีทักษะ เธอเคลื่อนไหวได้อย่างสง่างามจนแทบไม่น่าเชื่อว่าเธอจะตะโกนได้ดังขนาดนี้

ผมหอกของเธอมักจะรวบตึงเป็นมวยแน่น เน้นโหนกแก้มสูง เธอมักคลุมกายแน่นหนาด้วยเสื้อโค้ทขนสัตว์เทียมสีดำอันเป็นเอกลักษณ์ของเธอ แอร์นอนพูดติดตลกว่าโค้ชซ่อนความลับทั้งหมดของเธอไว้ในนั้น

มีข่าวลือว่าโค้ชควรจะไปโอลิมปิกกับไวแอตต์ คู่ของเธอ แต่ไวแอตต์กับอเบรย์ฝึกทำยกตัวบ่อยเกินไป สุดท้ายเธอจึงได้เด็กทารกแทนเหรียญทอง

นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมเธอจึงอารมณ์เสียตั้งแต่เริ่มเป็นโค้ชเมื่อสี่สิบห้าปีที่แล้ว

เสียงเพลง “แคลเลอร์เดอลูน” ค่อยๆ แผ่วลงเมื่อแอร์นอนกับฉันจบการฝึกประจำวันกันแบบเนบซิด ออกของเรากระเพื่อมสัมผัสกันขณะพยายามหายใจ ในที่สุดเมื่อได้ยินเสียงปรบมือหนึ่งครั้ง เราแยกห่างจากกันและสเก็ตไปยังสิ่งที่จะเป็นสาเหตุของอาการปวดหัวคราวต่อไปของฉันอย่างไม่ต้องสงสัย

ฉันยังไม่ได้ยินนี้เลยตอนดวงตาสีเขียวของเธอจับจ้องมาที่ฉันและหรีตา “เมื่อไหร่เธอจะกระโดดท่าลัตซ์ได้* ถ้าทำไม่ได้ ก็ต้องตัดมันออกจากโปรแกรมฝึกที่แสนยืดเยื้อของเธอ”

*Lutz ทำกระโดดทวนเข็มนาฬิกาโดยใช้ปลายเท้า ตั้งชื่อตาม Alois Lutz นักสเกตชาวออสเตรีย ถือเป็นท่าที่มีคะแนนพื้นฐานประจำท่าสูงที่สุดในจำนวนท่าของการกระโดดโดยใช้ปลายเท้าหรือ Toe Jump

นอกเหนือจากเบรดีแล้ว การกระโดดลัดซ์หมุนตัวสืrobได้สำเร็จโดยไม่ล้มกันจำเป็นคือหายนะปัจจุบันในการดำรงอยู่ของฉัน พระเจ้ารู้ว่าฉันฝึกมานานแค่ไหน แต่ฉันก็ยังกระโดดได้ไม่สมบูรณ์แบบ แอรอนกระโดดทำนี้ได้อย่างไรที่ดีซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมฉันถึงโน้มน้าวให้หักออกแบบทำ บรรจุมันไว้ในรายการฝึกประจำวันของเราในตอนแรก

ความทะนงตนเป็นเรื่องโง่เขลา และยิ่งโง่เหลือเชื่อในการเล่นสเก็ตลีลา เพราะเมื่อทำพลาด หน้าเราต้องกระแทกพื้นน้ำแข็ง ฉันยอมล้มหน้าทิ่มดีกว่าเห็นสีหน้าว่าราคาญแสร้งทำเป็นผิดหวังที่แอรอนชอบทำเวลามีคนบอกว่าเราจะดัดทำนี้ออก

“กำลังจะทำได้แล้วค่ะ โค้ช” ฉันพูดด้วยความกระตือรือร้นจอมปลอมมากที่สุด “ฉันเกือบจะทำได้แล้ว มันยังไม่สมบูรณ์แบบ แต่ฉันจะฝึกต่อไปค่ะ”

มันเป็นคำโกหกเล็กน้อยไร้พิษภัย ฉันเกือบจะทำได้แล้ว สิ่งที่ฉันไม่ได้พูดถึงคือฉันเกือบจะทำได้เฉพาะตอนไม่ได้อยู่บนน้ำแข็ง โดยเฉพาะตอนที่ช่วย

“เขาเกือบจะทำได้แล้ว” แอรอนโกหกพร้อมโอบไหล่ฉัน “แค่ใช้เวลาานหน่อยนะครับ โค้ชเอบี”

เป็นเรื่องดีที่แอรอนจะอยู่ข้างฉันและแสดงความสามัคคีต่อหน้าเคจียี้ออเบรย์ สิ่งที่เขาพูดตอนเราอยู่กันสองคนคือทางเดียวที่ฉันจะทำได้คือต้องเริ่มใช้สารกระตุ้นและสร้างเครื่องย่นเวลาเพื่อนำร่างกายวัยแรกรุ่นของฉันกลับคืนมา

โค้ชพิมพ์บางอย่างที่เราไม่ได้ยินและโบกมือไล่เราอย่างไม่ใส่ใจ “เธอสองคนกลับมาที่นี่พรุ่งนี้ และถ้าเธอสองคนไม่เม้าค่างทั้งคู่ก็จะดีมาก ฉันค่อนข้างแน่ใจว่าการกินร้านเคนนีส์ก่อนซ้อมจะไม่ทำให้พวกเธอคนใดคนหนึ่งได้เข้าทีมโอลิมปิกเข้าใจไหม”

ฉิบหาย “ค่ะ/ครับโค้ช” เราพูดพร้อมกัน

แอรอนกำลังจ้องมองโทรศัพท์ ขณะรอฉันอยู่ที่ลิอบบี้ เมื่อฉันออกจากห้องล็อกเกอร์หญิงในที่สุด

“ฉันบอกแล้วว่าโค้ชต้องรู้” ฉันคำรามและเหวี่ยงกระเป๋าสีเทาทันทีที่ใกล้

พอจะใช้มันกระแทกท้องของเขา “ฉันไม่ได้กินอะไรสักหน่อย!”

เขาร้องเมื่อถูกกระแทก ดึงกระเป๋ามาจากมือของฉันแล้วเหวี่ยงมันข้ามไหล่ “ผู้หญิงคนนั้นจมูกยุงกับหมาล่าเนื้อ”

เช่นเดียวกับเรื่องอื่นในชีวิต การเล่นสเก็ตจะง่ายกว่ามากเมื่อคุณเป็นผู้ขาย เพราะไม่มีใครอุ้มคุณและเหวี่ยงคุณข้ามห้องวันละสองครั้ง

ตอนปีหนึ่ง น้ำหนักฉันขึ้นมาสิบห้าปอนด์ (ประมาณเจ็ดกิโลกรัม) แบบนักศึกษาปีหนึ่งทั่วไป อันที่จริงเรียกว่าหัดดีกว่า (ประมาณสองกิโลกรัม) แต่แอรอนบอกว่าฉันหนักจนยกไม่ไหวแล้ว ดังนั้นน้ำหนักฉันจึงไม่เพิ่มขึ้นเลยแม้แต่ขีดเดียว นับแต่นั้น

ฉันพยายามกินตามแผนโภชนาการของตนเองอย่างเคร่งครัด โดยไปบาร์ดีเป็นครั้งคราวเพื่อให้ไม่บ้า วันเกิดครบยี่สิบเอ็ดปีของเพื่อนสนิทฉันเมื่อวานจึงเป็นโอกาสดีที่จะได้ผ่อนคลายบ้าง แม้ว่าจะหมายถึงการทำทายเบรตต์ด้วยอาการเมา ค้างก็ตาม

เราขึ้นรถจีวากันคันใหม่ของแอรอน ซึ่งเป็นของขวัญแสดงความรู้สึกผิดล่าสุดจากพ่อผู้นอกใจแต่ร้ายวร้ายของเขา และมุ่งหน้ากลับบ้าน แอรอนกับฉันตัดสินใจว่าคงจะดีไม่น้อยถ้าเราอยู่ด้วยกัน พร้อมกับโลล่า เพื่อนสนิทของฉันตอนปลายปีหนึ่ง ตารางเวลาของเราคล้ายกัน และชีวิตของเราล้วนวนเวียนกับการเล่นสเก็ต ดังนั้นจึงสมเหตุสมผล

แอรอนเลียวเข้าสู่เมเปิลอะเวนิว แล้วมองมาที่ฉันที่กำลังควานกระเป๋าสตางค์หาสมบัติมีค่าที่สุด “สมุดแพลนเนอร์ของเธอบอกว่าเธอจะทำอะไรคืนนี้”

ฉันกลอกตาโดยไม่สนใจน้ำเสียงล้อเลียนของเขา “มีเช็กส์ไง”

“อู๋ย” เขาร้อง ปลายจมูกยื่นขณะทำหน้าบูดบึ้ง “แค่เธอวางแผนว่าจะนอนกับกินข้าวก็โหม่งก็แย่มากแล้ว แต่ต้องวางแผนเรื่องมีเช็กส์ด้วยอะ”

เขาไม่ได้โกหกเรื่องการนอนและกิน ทุกนาทิจนในชีวิตของฉันถูกกำหนดไว้อย่างละเอียดในสมุดแพลนเนอร์ที่ไว้ใจได้ ซึ่งเพื่อนของฉันเห็นว่าตลกและประหลาดพอๆกัน ฉันไม่จำเป็นต้องพูดว่าฉันเป็นพวกบ้าการควบคุม แต่ฉันเป็น

ผู้หญิงที่ต้องควบคุม

ซึ่งมันต่างกันอย่างแน่นอน

ฉันยังโหล่ ข่มความอยากที่จะชี้ให้เห็นว่าอย่างน้อยฉันก็ได้มีเช็กลิสบ้าง ไม่เหมือนเขา “โรอันเป็นคนยุ่ง ส่วนฉันก็ยุ่ง ฉันอยากเจอเขาให้มากที่สุดก่อนถึงฤดูบาสเกตบอล”

โรอัน รอดเวล สูงหกฟุตหกนิ้ว สมบูรณ์แบบด้านกีฬาอย่างยิ่ง เขาเป็นตัวทำคะแนนและกัปตันทีมยูซีเอ็มเอช เขาจริงจังกับกีฬาของตนเองเหมือนฉัน ซึ่งทำให้เป็นความสัมพันธ์ไม่ผูกมัดที่สมบูรณ์แบบ ข้อดีเพิ่มเติมคือโรอันเป็นผู้ชายน่ารักที่สุด ดังนั้นเราจึงกลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันผ่านข้อตกลงผลประโยชน์ร่วมกัน

“ฉันไม่อยากเชื่อเลยว่าเธอยังนอนกับหมอนั่นอยู่ แบบว่าเขาตัวใหญ่กว่าเธอตั้งสองเท่า เขาไม่ทับเธอแบนแต่แต่เธอ ไม่สิ เดียว ฉันไม่อยากรู้”

“ฉันรู้ว่าเขาตัวใหญ่” ฉันหัวเราะคิก บีบแก้มเขางนเขาดีมือฉันออก “แต่นั่นแหละคือประเด็น”

คนส่วนใหญ่คิดว่าแอรอนกับฉันเป็นมากกว่าเพื่อน แต่เราเป็นเหมือนพี่น้องกันมากกว่า ไม่ใช่ว่าเขาไม่หล่อนะ แค่เราไม่เคยมีความรู้สึกแบบคู่สาวต่อกัน

แอรอนสูงกว่าฉันมากและผมมเพรียวแบบนักเดินด้วยรูปร่างกระชับเต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ผมสีดำของเขาตัดสั้นเสมอ และฉันสาบานว่าเขาปิดมาสเตอร์เพราะดวงตาสีฟ้าของเขาถูกล้อมกรอบด้วยขนตาเข้มที่สุดชวนให้อิจฉา ตัดกับผิวสีซีดของเขาอย่างเด่นชัด

“ฉันชักจะรู้ชีวิตเช็กลิสของเธออย่างเป็นทางการมากไปแล้ว อนาคตเอเชีย”

แอรอนตัดสินใจไม่ถูกว่าเขาชอบโรอันหรือไม่ บางครั้งเขาก็เป็นมิตรกันดี และโรอันก็ได้เห็นแอรอนแบบที่ฉันเห็น คนที่สนุกสนานเวลาอยู่ด้วย คุณคงคิดว่าโรอันทำลายชีวิตของแอรอนเป็นการส่วนตัวหรืออะไรทำนองนั้นตลอดเวลา แอรอนเป็นคนห้วนและกระตือรือร้นน่าอาย คาดเดาไม่ได้ แต่โรอันก็ไม่ใส่ใจและบอกฉันว่าไม่ต้องกังวลกับมัน

“ฉันสัญญาว่าจะไม่พูดถึงเรื่องนี้ตลอดทางกลับบ้าน ถ้าเธอสัญญาว่าจะไป

ส่งฉันที่บ้านไรอันทีหลัง”

เขาไตร่ตรองประมาณหนึ่งนาที่ “โอเค ตกลง”

โลล่าเงยหน้าขึ้นจากสลัดที่เธอใช้ส้อมจ้วงแทงอย่างรุนแรง “ฉันขอพูดเลยว่ายายโอลิเวีย แอบบอตต้องดูใจของใครสักคนถึงได้บ่นว่าเป็นปีที่สามติดต่อกัน”

ฉันอดสะอึกไม่ได้กับคำหยาบของเธอ แต่ฉันรู้ว่าเธอไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นจริงๆ เข้าใจเธอเพราะบางอยู่แล้วหลังจากแอลกอฮอล์มากมายที่เราดื่มเมื่อคืนวันเกิดของเธอ วันนี้จึงไม่ใช่วันที่ดีของโลล่าที่จะรู้ว่าเธอไม่ได้บ่นที่อยากได้

ฉันดูละครทุกเรื่องตลอดสองปีที่ผ่านมา และโลก็รู้ดีเหมือนฉันว่าโอลิเวียเป็นนักแสดงที่มีพรสวรรค์โดดเด่น

“เขามีพรสวรรค์เฉยๆ ไม่ได้เธอ แบบไม่ต้องดูใจของใครไม่ได้เธอ”

“อนาสตาเซีย เธอช่วยปล่อยให้ฉันเป็นคนคิดเล็กคิดน้อยสักห้านาทีแล้วทำเป็นไม่รู้ว่ายายนั่นเก่งกว่าฉันได้ไหม”

แอรอนทั้งตัวบนเก้าอี้ข้างฉัน และเอื้อมมือไปหยิบแคร่รอตแห่งหนึ่งจากจาน “เรากำลังคิดเล็กคิดน้อยเรื่องอะไรเธอ”

“โอลิเวีย แอบบอต” โลล่าและฉันตอบพร้อมกัน แต่น้ำเสียงของเธอแสดงความเกลียดชังอย่างชัดเจน

“เขาสวยนะ อาจจะเป็นผู้หญิงที่สวยงามที่สุดในมหาวิทยาลัยเลย” เขาพูดอย่างไม่ใส่ใจ โดยไม่สนใจว่าโลล่าจะอ้าปากค้างขนาดไหน “เขาโสดหรือเปล่า”

“ฉันจะไปตรัสรู้ได้ยังไง เจ้าหล่อนไม่คุยกับใครเลย ยายนั่นร่อนเข้ามาโอบบพที่ฉันอยากได้แล้วก็เป็นมนุษย์ประหลาดต่อไป”

โลล่าเรียนศิลปะการแสดง ต้องมีกฎที่ไม่ได้เขียนไว้ว่าเราต้องมีบุคลิกจุดฉาด เพราะทุกคนที่ฉันเคยพบในวิชาเอกของโลล่าก็เหมือนกับเธอ ทุกคนต่อสู้แย่งแสงกันจนน่าเหนื่อยล้าเป็นปกติ ขนาดเป็นแค่ผู้ชมยังเหนื่อยแทน แต่โอลิเวียเป็นคนเก็บตัว และดูเหมือนว่าแบบนั้นจะทำให้คนไม่ชอบเพราะอะไรไม่รู้

“เสียใจด้วยนะ โลลส์ แต่มีครั้งต่อไปเสมอนะ” ฉันปลอบ เราทั้งคู่รู้ว่า

มันไม่มีความหมายอะไร แต่เธอก็ส่งจูบให้ฉันอยู่ดี “ถ้ามันทำให้เธอรู้สึกดีขึ้น ฉันก็ยังกระโดดฆ่าลัทธิไม่ได้ โค้ชกำลังจะจัดการเรื่องนี้เร็วๆ นี้ และเนรเทศฉันไปไซปรีเรีย”

“ไม่ละ อย่างนี้เธอก็จบเห่อย่างเป็นทางการสิ แล้วเธอจะเหยียบลงไปในลานน้ำแข็งอีกได้ยังไง” เธอยิ้มกว้าง ดวงตาเป็นประกายเมื่อฉันทำหน้าบึ้งใส่ “เธอต้องทำได้แน่ ที่รัก ก็เธอฝึกหนักจะตาย” ดวงตาของเธอจ้องแอรอนที่กำลังไถโทรศัพท์ของเขาโดยไม่สนใจบทสนทนาของเราเลย “เฮ้ เจ้าหญิงน้ำแข็ง! นายจะช่วยฉันเรื่องนี้ไหม”

“หา โทษที อ้อ ไซ เธอก็สวยเหมือนกัน โล”

ฉันแปลกใจที่ไม่เห็นคว้นออกจากหูของโลล่า ตอนเธอตะโกนใส่เขาที่ไม่ตั้งใจฟังเธอ

ฉันค่อยๆ ปลีกตัวกลับห้องนอน พยายามอย่างยิ่งที่จะไม่ดึงดูดความสนใจมาที่ตัวเอง แล้วต้องติดอยู่กลางเพลงขัดแย้งของเพื่อนร่วมห้อง การอยู่กับแอรอนและโลล่าเหมือนกับการอยู่กับพี่น้องที่อยากเป็นลูกคนเดียวมาโดยตลอด

แอรอนเหมือนกับฉัน เขาเป็นลูกคนเดียวจริงๆ เป็นลูกชายหัวแก้วหัวแหวนของพ่อแม่ชาวมิสซิสซิปปีสองคนที่พยายามจะรักษาชีวิตคู่อย่างเต็มที่ การได้ใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่นหลังจากเป็นความภาคภูมิใจและความสุขของพ่อแม่มาตลอดสิบแปดปี ถือเป็นความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่สำหรับเขา และสำหรับเรา ผู้ต้องอยู่ร่วมกับเขาและอารมณ์แปรปรวนของเขา

ตอนนี้เขาไม่ได้อยู่ในชิคาโก ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ของเขาไม่ค่อยดีนัก เรามักจะรู้เสมอว่าเมื่อไรที่พวกเขามีปัญหากันเป็นพิเศษ เพราะแอรอนจะได้รับของขวัญที่ไม่จำเป็นและราคาแพงอย่างน่ารังเกียจ

เช่น เจ้ารถจีวาร์คันนี้ เป็นต้น

ตรงกันข้ามกับเราสองคน โลล่ามาจากครอบครัวใหญ่ ด้วยความที่อายุน้อยที่สุดและเป็นผู้หญิงเพียงคนเดียวทำให้เธอเป็นที่หนึ่งในบ้านของเธอ และเธอก็ไม่มีปัญหาในการจัดการแอรอนไม่ให้แหยมได้

ฉันยังคงซ่อนตัวอยู่ในห้องเมื่อโทรศัพท์ดังขึ้น และชื่อของไรอันปรากฏขึ้นบนหน้าจอ

ไรอัน

พวกลูกก็มอยากจัดปาร์ตี้คืนนี้ ฉันไปหาเธอแทนได้ไหม
ตอนแรกพวกนั้นจะไปงานปลูกใจอะไรสักอย่าง แต่ตอนนี้
ฉันจะอยู่หอ
แต่ฉันอยากอยู่กับเธอสองคน

ได้สิ แต่มีเพื่อนๆ อยู่ด้วย
คงต้องเจีบๆ นะ...

อา
เธอนั้นแหละควรบอกตัวเองอย่างนั้นในกระจก
ตอนนี้ว่างไหม

ว่าง มาเลย

กำลังไป เดี๋ยวเขาขนมนไปให้

“อ้าว ทุกคน คีนดีกันแล้วเนอะ” ฉันร้องถามออกมาอย่างระมัดระวังขณะเดินจากห้องนอนไปยังห้องนั่งเล่น ทั้งคู่จ้องซีรีส์ Criminal Minds ที่เอามาฉายใหม่ในทีวีไม่ว่างตา แต่ฉันก็ได้รับคำตอบเบาๆ ว่า “อืม” เพื่อบอกให้รู้ว่าสามารถเข้าไปใกล้ได้อย่างปลอดภัย

ฉันโน้มตัวข้ามโซฟาไปหยิบป๊อปคอร์นกำมือหนึ่งจากชามที่วางอยู่ระหว่างพวกเขา และคิดในใจว่าต้องจดมันเพิ่มในบันทึกรายการอาหารตอนกลับถึงห้อง “ทีมบาสเกตบอลกำลังจัดงานปาร์ตี้ ฉันเลยอยากรู้ว่า—”

“เราจะไปกับเธอได้ไหม” แอรอนขัดจังหวะ ฟังดูมีความหวังอย่างที่ไม่ค่อยเป็นตัวเขาสักเท่าไร

“ไม่ใช่เธอ”

โล่ล่าห่มนตัวมามองหน้าฉัน ผมหยิกสีแดงของเธอแดงไปมารอบไหล่ และ

ความยินดีเขียนเปลี่ยนใบหน้าของเธอ “ว่าเราจะว่าไหมถ้าไรอันอยากมาที่นี่”

“ใช่ เธอรู้ได้...”

“จ่ายมา คาร์โลส” เธอหัวเราะพร้อมยื่นมือออกมา เขาวางแบงก์ยี่สิบสองสามใบบนฝ่ามือของเธอ พิมพ์บางอย่างเบาๆ ขณะที่เธอนับเงิน “เราได้ข่าวเรื่องงานปาร์ตี้ และฉันคิดว่าเธอคงไม่อยากมีเช็กส์ตอนพวกปีหนึ่งนับเงินกันที่ประตูอีกฝั่งหรอก เดี่ยวพวกเราจะเดินไปที่นั่นกัน”

บ้านของเราเป็นหนึ่งในของขวัญ ยกโทษให้พ่อเถอะ จากพ่อของแอร์อน หลังจากเขามีความสัมพันธ์กับเลขาฯ หรือก่อนที่จะเขาจะตัดสินใจมีเช็กส์กับนักออกแบบภายใน เมเปิลทาวเวอร์เป็นตึกคอนโดสยามมติดรุ่มมหาวิทยาลัยที่พักของเรามีทีวีทัศน์สวยงามและมีแสงธรรมชาติส่องเข้ามามากมาย

อาคารนี้ไม่ได้เป็นที่พักสำหรับนักศึกษาโดยเฉพาะ ดังนั้นจึงเป็นสถานที่เงียบสงบสำหรับการอยู่อาศัย แต่ก็อยู่ใกล้พอที่จะทำให้การโต้เถียงกลับจากปาร์ตี้เป็นเรื่องง่าย

แอร์อนกับฉันไม่ควรไปงานปาร์ตี้ แต่สิ่งที่โค้ชไม่รู้ยอมไม่ทำให้โค้ชหวั่นเสีย

ฉันดูโลลาลองสวมชุดไปสืบลูแล้ว ตอนที่ไรอันส่งข้อความมาบอกว่าตอนนี้เขากำลังจะขึ้นมาแล้ว ทำให้ฉันมีข้ออ้างที่จะทิ้งเธอกับชุดกระโปรงดำที่เกือบจะเหมือนกันหมดอีกสืบลูของเธอ

ความรู้สึกปั่นป่วนที่ฉันได้รู้สึกเวลามีคนเคาะประตู และรู้ว่าไรอันอยู่อีกฝั่งเป็นความรู้สึกแปลกสำหรับฉันในตอนแรก แต่ตอนนี้มันน่ารักดี

ตัวเขาใหญ่แทบคับประตูเลย ตอนฉันเปิดประตูให้เขาเข้ามา ผมสืบลอนด์ยุ่งเหยิงของไรอันยังขึ้นอยู่ ตัวเขามีกลิ่นส้มแรงและกลิ่นบางอย่างที่ฉันไม่ค่อยแน่ใจ แต่ช่วยให้ฉันผ่อนคลายอย่างประหลาด ศีรษะของเขาใกล้ลงมาหาฉัน ริมฝีปากของเขาแตะแก้มของฉันเบาๆ “สวัสดี คนสวย”

เขายื่นถุงขนมที่เขาขึ้นกรานจะเอามาฝากเสมอเพราะเห็นได้ชัดว่าฉันกินไม่พอ และไม่มีอะไรอร่อยๆ ให้กินตอนเขามาที่นี่ ไรอันกินมากกว่าทุกคนที่ฉันรู้จัก

และของดีในแบบของเขาก็เต็มไปด้วยน้ำตาล

เพราะอะไรไม่รู้ แอรอนและโลกำลังเฝ้าดูเราจากห้องนั่งเล่นเหมือนพวกเขาไม่เคยเห็นมนุษย์คนอื่นมาก่อน ไรอันหัวเราะเมื่อเห็นพวกเขา โชคดีที่ตอนนี้เขาค้นเคยกับพฤติกรรมพิลึกของเพื่อนฉันแล้ว เขาทักทายทั้งสองเบาๆ ว่า “สวัสดี” ขณะที่ฉันพาเขาไปทางห้องนอน

“เฮ้ รอรเวล” โลล่าตะโกนเมื่อเราไปถึงประตูห้องฉัน

เขาปล่อยมือฉันแล้วหันกลับมามองเธอ “ว่าไง”

เธอเอนตัวพิงพนักโซฟา ฉันรู้จักสีหน้าซุกซนของเธอว่าฉันต้องไม่ยอมขาดยีนสิ่งที่เธอพูดแน่

“ในเมื่อห้องนอนของฉันอยู่ข้างห้องสตาสซี และฉันต้องทนฟังเสียงครางกับเสียงโซนายตบกันทั้งคืน” ฉันเบิกตากว้างที่สุดเท่าที่จะทำได้จากด้านหลังเขา “ฉันขอรหัสห้องของนายหน่อยได้ไหม จะได้ไม่ต้องแย่งชิงห้องนี้รวมในงานปาร์ตี้ที่หอนาย”

หอพักของมหาวิทยาลัยมีระบบล็อกแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ประตูห้องนอนเพื่อความปลอดภัย ห้องของไรอันมีห้องน้ำส่วนตัว ดังนั้นคำขอของโลจึงเป็นความคิดที่ดี เนื่องจากการต่อคิวเข้าห้องน้ำจะแปลกๆ ตอนคนเริ่มเมามากขึ้น

แต่เธอต้องปรับวิธีการพูดจาหน่อย

“แน่นอน เดี่ยวฉันส่งข้อความให้เธอ แต่อย่ามาคืนข้าวของนะ มิทเชล ฉันจะรู้แน่ถ้าเธอทำ”

เธอชูสัญลักษณ์สันติภาพ “ด้วยเกียรติของลูกเสือ มีเช็กส์ให้สนุกนะ”

“พระเจ้า โลลัส” ฉันร้องดังให้เธอได้ยินขณะลากไรอันเข้าไปในห้องให้ห่างจากเธอ “ฉันขอโทษจริงๆ”

“ฉันชอบเขานะ เขาตลกดี” เขาหัวเราะเบาๆ สองมือประคองหน้าแล้วเอียงศีรษะของฉันขึ้นเพื่อจะได้จูบฉัน

ตอนแรก จมูกติดแผ่วเบา จากนั้นจะเร็วรี่มากขึ้นเมื่อลิ้นของเขาสัมผัสกับลิ้นฉัน มือของเขาเคลื่อนไปตามร่างของฉันเบาๆ จนกระทั่งถึงต้นขา เขายุ่มฉัน

ขึ้นพรตในคราวเดียว ขาของฉันทันรอบเอวของเขาโดยอัตโนมัติ ร่างกายของฉันทันเคยกับเขาหลังจากทำเช่นนั้นหลายครา

มีเสียงปึงนอกห้อง ฉันทันคิดว่าเพื่อนร่วมห้องกำลังจะออกจากบ้าน แต่ทุกครั้งที่ไรอันพรหมจรรย์บนคอก็ทำให้ฉันทันเสียสมาธิ ฉันทันควรเชื่อว่าพวกเขาออกไปจริงหรือเปล่า แต่จู่ๆ มันร่วงไปอยู่เรื่องสุดท้ายในความคิดเมื่อไรอันวางฉันทันลงบนเตียงและป็นขึ้นมาคร่อมฉันทัน

“วันนี้เป็นยังไงบ้าง” เขาพิมพ์ข้างหูของฉันทัน

เขาทำเช่นนั้นเสมอ เขาจับฉันทันอย่างสมบูรณ์แบบ วางตัวอยู่ระหว่างขาของฉันทัน ออกแรงมากพอที่จะทำให้ฉันทันสะท้าน ทำให้ความคิดฉันทันกระจัดกระจาย แล้วถามเรื่องดาชดื่น เช่น วันนี้เป็นยังไงบ้าง

วินาทีที่ฉันทันพยายามคิดคำตอบ นิ้วของเขาก็เลื่อนไปอยู่ใต้เสื้อยืดของฉันทัน เขาใช้จมูกไล่ตามกลิ่นไอน้ำของฉันทัน ผิวของฉันทันทุกตารางนิ้วรู้สึกเหมือนกำลังส่งเสียง ทั้งที่เขายังไม่ได้อะไรเลยด้วยซ้ำ “มัน เอ่อ เอ่อ ดินะ ฉันทันก็ เอ็ม สเกต”

ร่างกายของเขาสั่นขณะหัวเราะ “เธอก็ เอ็ม สเกตเหรอ ฟังดูน่าสนใจ ไหนเล่าให้ละเอียดกว่านี้ซิ อัลเลน”

ฉันทันเกลียดเขา ฉันทันเกลียดเขาจริงๆ

ฉันทันพูดพิมพ์บางอย่างไม่ปะติดปะต่อกันเกี่ยวกับน้ำแข็งและชาวรัสเซีย ขณะที่เขาถอดเสื้อผ้าของเรออกจนเราทั้งคู่เหลือแต่ชุดชั้นใน หุ่นของไรอันคงทำให้แม้แต่เทพเจ้ากรีกยังร้องไห้ ผิวสีแทนจากการไปพักผ่อนในไมอามี และลำตัวที่มึนกล่อมเนื้อท้องหลายลูกเกินจะนับได้

ลิ้มเทพเจ้ากรีกไปเลย มันทำให้ฉันทันต่างหากที่อยากจะร้องไห้

เขาจับกางเกงในของฉันทันตรงสะโพก รอจนฉันทันพยักหน้า ก่อนจะค่อยๆ ดึงมันลงมาให้ขา โยนมันไปข้างหลัง และกางขาของฉันทันให้กว้าง

“สตาส”

“อะไรหรือ”

เขาขยันทันหน้าผาก “โธ่ได้ยินเสียงไซ้ฉันทันจริงหรือ”

บทที่ 2

เนธาน

มีมืออยู่ใกล้ๆผมซึ่งไม่ใช่มือของผม

หล่อนหลับลอยไปอย่างรวดเร็ว กรนเสียงดังขณะมือโอบรอบเอวของผม และสอดเข้าไปในขอบกางเกงบ็อกเซอร์ ผมค่อยๆ แกะและมองมัน เห็นเล็บปลอมยาว แหวนคาร์เทียร์ และนาฬิกาโรเล็กซ์รัดบนข้อมือเรียว

ใครวะ

แม้ว่าจะผ่านคืนแห่งเรื่องอะไรก็ 모르 หล่อนยังคงมีกลิ่นอายความแพง ปอยผมสืบลอนด์ทองยาวพาดไหล่ผมจากด้านหลังตรงที่หล่อนนอนอยู่

ผมไม่ควรไปงานปาร์ตี้เมื่อคืน แต่เบนจี้ ฮาร์ดิงและพวกนักบาสเกตบอลหวานล่อมเก่งซะมิด แม้ผมจะชอบจัดงานปาร์ตี้ แต่ก็ไม่มีอะไรดีไปกว่าการไปข้างนอกและกลับมายังบ้านอันเงียบสงบที่ไม่เต็มไปด้วยขยะของคนอื่น

ถ้าคุณไม่ได้กำลังพูดถึงเรื่องวุ่นแบบนี้ แบบที่มีผู้หญิงอยู่บนเตียง และคุณจำไม่ได้ว่าเป็นใคร

ส่วนที่เป็นสามัญสำนึกในสมองบอกให้ผมพลิกตัวหล่อนขึ้นมาดู แต่อีกส่วนหนึ่งที่จดจาสถานการณ์นี้เท่าที่เรหาเรื่องใส่ตัวคอยเตือนผมว่า เจ้าเนทซ์เมาสารเลว

สมองส่วนนั้นของผมกังวลจริงจังว่าผู้หญิงคนนี้อาจเป็นน้องสาวของใครบางคน หรือแย่กว่านั้นคือแม่ของใครบางคน

“หยุดยุกยิกไปมาได้ไหม” แยกปริศนาตะคอก “พวกนักกีฬาเฮงชวชนี่เป็นบ้าอะไรแต่เข้าตรู”

เสียงนั้น เสียงที่ผมไม่อยากจำได้

ตายห่า

ผมค่อยๆ พลิกตัวไปเพื่อยืนยันความกลัวที่เลวร้ายที่สุด นั่นคือผมนอนกับคิตตี้ วินเซนต์เมื่อคืนนี้

และจริงๆ ด้วย

หล่อนดูสงบตอนพยายามนอนต่อ โครงหน้าอ่อนโยนและบอบบาง ริมฝีปากแดงและห่อปาก เห็นหล่อนดูสงบอย่างตอนนี้ เราจะไม่รู้เลยว่ายายตัวร้ายเจ้าอารมณ์นี่-

“จ้องฉันทำไม เนท” หล่อนลืมหัดดาพริบ และทำเอาร่างผมแทบจะแตกเป็นเสี่ยงด้วยการมองปราดเดียว หล่อนโคตรเหมือนมังกรจริงๆ

คิตตี้ วินเซนต์ เป็นทุกอย่างที่ผิดไปหมดของสาวรวยถือบัตรเครดิตพ่อเป็นผู้หญิงประเภทย่อยของยูซีเอ็มเอชที่ผมบังเอิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ความเชี่ยวชาญที่ผมได้จากการมีเช็กส์กับพวกหล่อนแทบทุกคน

ยกเว้นคนนี้

ผมไม่ควรทำอย่างนั้นกับคนนี้

รูปร่างหน้าตาของหล่อนไม่มีอะไรผิดปกติ พุดตามตรง หล่อนโคตรสวยเพียงแต่เป็นมนุษย์ที่แย่มาก

“เฮอโอเคไหม” ผมถามอย่างระวัง “ต้องการอะไรไหม”

“ฉันต้องการให้นายหยุดจ้องฉันเหมือนชีวิตนี้ไม่เคยเห็นผู้หญิงเปลือยอยู่บนเตียงมาก่อน” หล่อนสวนกลับและผลักร่างออกไปพิงหัวเตียง “เราทั้งคู่รู้ว่านายเคย และนายกำลังทำให้ฉันขุ่นลุก”

“ฉันตกใจนะ คิท ฉันท เอ่อ จำไม่ได้ว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร...”

ผมจำได้ว่าอยู่ในงานปาร์ตี้และพยายามดื่มให้ซมเมอร์ คาสติโล-เวสต์ยอมบอกเบอร์โทรศัพท์ของหล่อน แต่น่าเสียดายที่ถูกปฏิเสธซ้ำๆ ติดต่อกัน ผมจำได้

ว่าเล่นเบียร์ป้องกันแดนนี้ อะดิลิกี้ แล้วแพ้ ซึ่งผมไม่อยากจำ แต่ผมก็ยังจำไม่ได้ อยู่ที่ว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

“ไอ้ ตายห่า เดี่ยวก่อน เธอไม่ได้กำลังคบกับแดนนี้หรอ”

หล่อนกลอกตาสีฟ้าและเอื้อมมือไปหยิบกระเป๋าสตางค์ที่วางอยู่บนโต๊ะข้างเตียง สบถเมื่อพบว่าแบตเตอรี่โทรศัพท์หมด หล่อนปิดผมออกจากหน้า ในที่สุดหล่อนก็หันมามองผม ผมไม่เคยรู้จักผู้หญิงคนไหนที่ดูหงุดหงิดกับการมีอยู่ของผมขนาดนี้ “เราเลิกกันแล้ว”

“อ้อ อ้อ มันแย่มาก ฉันเสียใจด้วย เกิดอะไรขึ้นหรอ”

ผมกำลังพยายามทำตัวเป็นเจ้าบ้านที่สุภาพและมีน้ำใจ บางคนอาจบอกแบบนั้น แต่หล่อนเลิกคิ้วที่สักรมาอย่างสมบูรณ์แบบใส่ผมและขมวดคิ้ว “นายจะสนใจไหม”

ผมใช้ฝ่ามือถูกรวมอย่างประหลาดขณะพยายามคิดหาเหตุผล หล่อนพูดถูก ผมไม่สนใจ ผมแค่เกลียดคนนอกใจ ผมจึงตื่นตระหนก แต่เนื่องจากพวกเขาเลิกกันแล้ว ก็ไม่มีอะไรต้องกังวล “แค่อยากมีน้ำใจก็เท่านั้นเอง”

คิดตั๋ยมให้ผมแบบเสแสร้งที่สุดเท่าที่เคยเห็น เหยียงขาลงจากเตียง สะบัดกันเปลือยเปล่าไปทางห้องน้ำ ยากที่จะจดจ่อกับความสวยของหล่อน เพราะตอนหันมามองอย่างไม่ไยดีเป็นครั้งสุดท้าย หล่อนบึ้งหน้าใส่ผม “ถ้าอยากมีน้ำใจก็เรียกอุเบอร์ให้ฉัน”

ขอบคุณพระเจ้า- “ได้เลย”

“เอาแบบฟรีเหมียมนั่นนะ เนท แยกแล้วถ้ามีคนเห็นฉันออกจากที่นี่อย่าทำให้ฉันต้องเจ็บใจที่ตำราคาถาอีก”

เมื่อประตูห้องน้ำปิดและผมได้ยินเสียงฝักบัวเปิด ผมจึงรู้ว่าปลอดภัยแล้วที่จะตะโกนทุกคำสาปแช่งที่รู้จักใส่หล่อน

ผมกำลังยืนอยู่ประตูหน้าเพื่อคิดถึงตั๋ขึ้นรอุเบอร์ แน่นนอน ต้องแบบฟรีเหมียม ไม่งั้นนั่นเจ้าหล่อนอาจอับอายได้

ขณะเสยผม ผมยังไม่สามารถถอดรหัสได้ว่ามาลงเอยแบบนี้ได้อย่างไร หลังจากที่เราบอกว่าปีนี้ต้องแตกต่างออกไป

ผมจำได้ชัดเจนว่าพูดกับริอบบี้ เพื่อนสนิทของผมระหว่างขับรถกลับ แคลิฟอร์เนียจากโคโลราโด ว่าปีสุดท้ายจะต้องแตกต่าง ผมคงพูดไปอย่างน้อย ยี่สิบครั้งระหว่างการเดินทางสองวันที่มีกาแฟเป็นเชื้อเพลิง

ผมทนได้สามสัปดาห์

ผมถูกลากออกจากงานปาร์ตี้สมน้ำหน้ำที่กำลังจัดให้ตัวเองอย่างรวดเร็ว เพราะเสียงพึมพำจากข้างหลัง ริอบบี้และเพื่อนร่วมห้องคนอื่นๆ ของผม เจเจและ เฮนรี่ ต่างนั่งอยู่ในห้องนั่งเล่น กำลังจิบกาแฟจากถ้วยเหมือนพิธีกรจากรายการ เดอะวิว*

“แหม แหม” ริอบบี้พูดเสียงเยาะ “เกิดอะไรขึ้นกันแน่ ว่าไง เจ้าหนู”

ริอบบี้รักผมเป็นการส่วนตัวมาตั้งแต่เราห้าขวบ พ่อของริอบบี้ซึ่งผมยังคงเรียกว่า มร.เอช ในอีกสิบหกปีต่อมา เป็นโค้ชของทีมฮอกกี้น้ำแข็งท้องถิ่นของเรา ในอ็อกแลนด์ที่เราเติบโตมา เราพบกันที่นั่นและกลายเป็นเพื่อนกัน เขาเป็นคนน่ารักค่าสูงสำหรับผมนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ผมไม่สนใจและเดินผ่านสายตาสอดรู้สอดเห็นของพวกเขาตรงไปห้องครัว รินกาแฟแล้วช้อนวุ้นให้เขาแทนที่คำตอบที่น่าพอใจ

ขณะที่กระเดือกกาแฟในเวลาประมาณสองวินาที ผมรู้สึกว่าคุณเขายังมองผมอยู่ นี่เป็นสิ่งที่แย่ที่สุดในการอยู่กับเพื่อนร่วมทีม ไม่มีอะไรเป็นความลับ

เจเจ ริอบบี้ และผมเป็นนักศึกษาปีที่ห้าอาศัยอยู่ด้วยกันตั้งแต่เราอยู่หอพัก ตอนเรียนปีหนึ่งเหมือนกัน แต่เฮนรี่เป็นนักศึกษาปีที่สองที่อยู่ทีมเดียวกัน

เฮนรี่เล่นฮอกกี้น้ำแข็งเหลือเชื่อ แต่ยังต้องพัฒนาอีกหน่อยเรื่องการรับมือแรงกดดันทางสังคมที่มาพร้อมกับการอยู่ในทีมกีฬา เขาเกลียดการใช้ชีวิตในหอพัก และพยายามหาเพื่อนนอกทีม ดังนั้นเราจึงเสนอให้เขาย้ายมาที่นี่

*รายการทอล์กโชว์ช่วงกลางวันของสถานีเอบีซี

เรามีห้องนอนว่างห้องหนึ่งเสมอเพราะโรงรถถูกดัดแปลงเป็นห้องนอนที่รถเข็นเข้าได้สำหรับรีบบี้ และเฮนรี่ก็รู้สึกขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับข้อเสนอนี้

แม้ในช่วงสามสัปดาห์สั้นๆ ที่เขามาอยู่ที่นี้ เราก็ก็นึกว่าเขามั่นใจมากขึ้นแล้ว อาจจะด้วยเหตุนี้ เขาจึงไม่มีปัญหาอีกต่อไปในการช่วยเหลือกับรีบบี้ข่มเหงผม

“คุณมีเซ็กส์กับคิตตี้ วินเซนต์ได้ยังไง” เฮนรี่ถามจากขอบแก้วกาแฟของเขา “หล่อนนิสัยไม่ค่อยดีด้วยซ้ำ”

ไอ้ไอ เจ้าหนูไม่กลั่นกรองเลย

“ฉันจะแกล้งทำเป็นว่าไม่มีนะพวก ฝายนั่นก็ไม่ได้ตื่นเด่นอะไรกับมันเหมือนกัน ส่วนฉันก็ทำอะไรไม่ได้เลย ดังนั้นถือว่าไม่นับ” ผมยกไหล่แล้วเดินไปที่ห้องนั่งเล่น แล้วทั้งตัวบนเก้าอี้ยาว “แล้วนายสามคนปล่อยให้เรื่องนี้เกิดขึ้นได้ยังไง”

ผมโตพอที่จะไม่โยนความผิดของตัวเองให้คนอื่นแล้วไอ้โง่ โง่แน่นอน แต่มันจะหยุดไม่ให้ผมพยายามไหม ไม่

“ฉันพยายามห้ามไม่ให้นายออกไปกับเขาแล้วนะ ไอ้โง่” เจเจโกหกหน้าด้านๆ และยกมือขึ้นปิดป้อง “นายบอกว่าเขาตัวหอมและก้นน่าจับดี ฉันจะไปขวางทางนายกับรักแท้ได้ยังไง”

ผมตรงเสียงดัง จนทำให้หัวสั่นเพราะเสียงนั้น ถ้าเจเดนอ้างว่าเขาพยายามห้ามผมไม่ให้ออกมา ก็แสดงว่าเขาอาจเป็นคนเรียกกูเบอร์และเอาผมกับคิตตี้ขึ้นโรงเองเลย

เจเจเป็นลูกคนเดียวจากที่ไหนไม่รู้ในเนบราสก้า ดังนั้นการป่วนชีวิตคนรอบตัวจึงเป็นแหล่งบันเทิงแหล่งเดียวเมื่อเขาโตขึ้น

ในเดือนมิถุนายน พ่อแม่ของเขามักมาเยี่ยมเสมอ เพื่อที่พวกเขาจะได้มาร่วมงานแอลเอไพรด์กับพวกเรา โดยเจเจติดเข็มกลัดพันธมิตรธงแพนเช็กชวล* อย่างภาคภูมิใจ เวลาที่พวกเขามาพักที่บ้านเราทำให้ผมรู้จักพวกเขาดี ซึ่งทำให้ผมรู้ว่าพ่อของเจเจเหมือนกับเขาทุกประการ จนถึงจุดที่ผมไม่รู้ว่ามีแม่ของเขารับมือ

*รักไม่เลือกเพศ

กับการมีพวกเขาสองคนอยู่ในบ้านได้อย่างไร

มิสซิสโฮตาลเป็นผู้หญิงมหัศจรรย์ที่มีความอดทนปานประหนึ่งนักบุญ เธอมักเติมเครื่องแกงและเครื่องเคียงต่างๆ ใส่ในตู้เย็นของเราจนเต็มก่อนจากไป และยังมีรสนิยมด้านภาพยนตร์สยองขวัญที่น่าทึ่ง นั่นอาจเป็นเหตุผลว่าทำไมผมถึงรักเธอมาก

เธออาจเป็นเหตุผลเดียวที่ผมยังไม่ฆ่าเจเดนตอนนี้

รีอบบี้เคลื่อนไหวเก้าอี้มาข้างผมและโอบ เป็นสิ่งที่ผมคิดว่าน่าจะเป็นการโอบแขนเพื่อปลอบใจ “นายมุ่งมั่นกับการเรียนและชอกกี้ได้นานกว่าที่ฉันคาด เอาละจัดการตัวเองซะ นายต้องขับรถพาเราไปเรียน”

ผมไม่รู้ว่าตัวเองอยากเรียนอะไรเมื่อได้รับการตอบรับจากเมเปิลฮิลล์ ผมกำลังจะเรียนจบในอีกไม่ถึงปีและผมยังไม่แน่ใจว่าการเรียนเวชศาสตร์การกีฬาคือจะเป็นทางเลือกที่ถูกต้องหรือไม่

ผมถูกดึงเข้าทีมแวนคูเวอร์ไวเปอร์สเมื่อเรียนจบมัธยมปลาย ถือว่าเป็นทางเลือกที่ยากจะให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการได้เข้าเอ็นเอชแอล* เป็นความฝันของผมมาตั้งแต่เด็ก สิ่งที่ผมอยากทำคือเล่น แต่ผมรู้ว่าชอกกี้มีเรื่องแย่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา แค่บาดเจ็บสาหัสหรืออุบัติเหตุที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แล้วอาชีพของเราจะจบเห่

แม้ว่าผมจะมีทีมในฝันรอวันที่ที่เรียนจบ แต่ผมก็ยังหวังว่าบางอย่างที่ผมได้เรียนรู้ในช่วงสามปีที่ผ่านมาจะยังคงอยู่ในสมองบ้าง เพื่อรู้ลึกๆ ว่าแผนสำรองคุ้มค่า

พอไม่ชอบให้ผมไปเรียนมหาวิทยาลัยนอกรัฐ และยังไม่ชอบการที่ผมเซ็นสัญญากับทีมชอกกี้ ยิ่งทีมในแคนาดา ยิ่งไม่ต้องพูดถึง พออยากให้ผมเรียนรู้ธุรกิจของครอบครัวและบริหารสกีรีสอร์ทจนกว่าผมจะแก่ผมหงอกเหมือนเขา ความคิดที่จะกลายเป็นแบบพ่อเพียงพ่อที่จะทำให้ผมเดินหน้าและพุ่งสู่เป้าหมาย

*ชื่อลีกระดับประเทศของกีฬาชอกกี้

ผมคงเข้าใจโครงสร้างเซลล์ดีกว่านี้ถ้าไม่เหนื่อยล้าจากการซ้อมตลอดเวลายังไม่นับการต้องช่วยเพื่อนร่วมทีมตัวตลกให้พ้นจากปัญหา ตอนกรีก เลวินสกีเรียนจบและส่งมอบตำแหน่งกับตันให้ผมปีที่แล้ว เขาไม่ได้บอกให้ผมเตรียมใจว่าต้องคอยดูแลใกล้ชิดขนาดไหนเพื่อให้พวกเด็กโข่งพร้อมลงเล่น

รีบปี่มาช่วยผมเพราะเขาเป็นผู้ช่วยโค้ชฟอลก์เนอร์ หลังจากอุบัติเหตุจากการเล่นสกีตอนมัธยมปลายปีสอง ขาของรีบปี่ก็ขยับไม่ได้อีก และต้องใช้รถเข็น เขาเปลี่ยนทักษะในการตะโกนใส่ผมบนน้ำแข็ง เป็นการตะโกนจากขอบของลานน้ำแข็ง

เขาไม่ชอบอะไรมากไปกว่าการโบกป้ายอันบ้อเริ่มมาทางผม สั่งให้ทำให้ดีขึ้น คนในทีมชอบที่ผมยอมรับการข่มเหงจากรีบปี่ เพราะมันช่วยให้คนอื่นๆ อยู่ได้สบายขึ้น

ตัวอย่างที่ดีคือวันเซ่นวันนี้ ทุกวันศุกร์ เจเจและผมต้องไปเรียนที่อาคารวิทยาศาสตร์ ดังนั้นเราจึงมีธรรมเนียมที่จะลากสังขารไปลานสเก็ตเพื่อฝึกซ้อมผ่านร้านดังกินเพื่อกินโดนัทก่อนออกกำลังกาย

มันเป็นความลับเล็กๆ น้อยๆ แต่เจเจรู้ว่าถ้าเราถูกจับได้ ผมต้องเป็นคนผิดอยู่ดี เขาจึงไม่สนที่จะเสี่ยง และวิชาสุดท้ายของวันศุกร์ก็เป็นวิชาที่ผมชอบน้อยที่สุดในโลก ผมจึงไม่กลัวความเสี่ยงเช่นกัน

ผมกำลังเลื่อนดูฟีดอย่างเกียจคร้าน รอเจเจอยู่นอกห้องแล็บ ตอนได้ยินเสียงร่ำเริงของเขาตังขึ้นเมื่อเขาเดินมาใกล้ “กันเมาค่างของนายพร้อมโดนเตะหรือยัง”

“ไม่มีปัญหาอะไรที่โดนัทสายรุ้งแก้ไม่ได้ การขับแอลกอฮอล์ออกทางเหงื่อย่อมดีอยู่แล้ว น่าจะช่วยให้ฉันสดชื่นขึ้นสินนี้”

คิ้วของเขาขมวด “นายพูดเรื่องอะไร ไม่เห็นแซทกลุ่มเธอ”

ข้อความสุดท้ายที่ผมเห็นคือรีบปี่ตัดสินใจว่าเราจะจัดงานปาร์ตี้คืนนี้ เรายังไม่มีแข่งไปอีกสองสัปดาห์ และเป็นธรรมเนียมสำหรับเราที่จะเริ่มฤดูกาลด้วยปาร์ตี้สักหนึ่งหรือห้ารอบ

วินาทีที่หยิบโทรศัพท์ออกมา ผมถึงเห็นข้อความที่ยังไม่ได้อ่าน

แพ็คบันนี่ส์*

บ๊อบบี้ ฮิวส์

ฉันกำลังจะตาย..

คริส ฮัดสัน

รับเลย เพื่อน

ร็อบบี้ แอมเล็ต

มาดื่มที่บ้านเราคันนี้ไหม

บ๊อบบี้ ฮิวส์

อย่างที่ไม่เคิล สก็อตต์** ว่าไว้ ฉันพร้อมจะเจิบอีกครั้งแล้ว

โจ คาร์เตอร์

ฉันจะเอากระดานรูเล็ตต์แตกไปด้วย

เอนรี เกร็นเนอร์

มีอีเมลจากพอลักเนอร์บอกว่าไปที่ห้องรางวัล ไม่ใช่ลานสเก็ต

เจเดน โจอาล

อะไรนะ

เอนรี เกร็นเนอร์

ส่งมาเมื่อชั่วโมงก่อน

ห้องรางวัลเป็นห้องทำงานบริเวณส่วนกลางของอาคารกีฬา พวกเราส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้เวลาอยู่ที่นั่นมากนัก เว้นแต่ตอนมีปัญหา พวกโค้ชมักทำงานนอกเวลาฝึกซ้อมและการแข่งขันที่นั่น ห้องนี้ยังเป็นสถานที่จัดงานตอนปลายปี ถ้าถูกเรียกไปที่นั่น แสดงว่ามีคนสร้างปัญหาหนักมาก และผมหวังว่าจะไม่ใช่ตัวเอง

“ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น” เจเจพูดขณะที่พวกเราขึ้นรถผม “รู้จักจอส มูนนี่

*Puck bunnies สแลงหมายถึง แฟนกีฬาออกก็ผู้หญิงที่ชื่นชอบตัวผู้เล่นมากกว่าตัวกีฬา

**ตัวละครในซีรีส์เรื่อง The Office

นักเบสบอลที่อยู่ห้องเดียวกับฉันไหม เขาบอกว่าการซ้อมของพวกเขา ก็ยกเลิกเหมือนกัน พวกเขาต้องไปที่ห้องรางวัล แต่ได้รับคำสั่งให้ไปซักว่าเราสามสิบนาที่ โคตรแปลกเลยอะ เพื่อน”

เปิดเทอมมาแค่สัปดาห์ที่สาม เราจะเจอปัญหาได้สักแค่ไหนเชียว

เราเจอปัญหาหนักมาก

พอเดินผ่านประตู โค้ชไม่มองมาทางเราด้วยซ้ำ ครึ่งหนึ่งของทีมนั่งอยู่ตรงหน้าเขาแล้ว แต่ละคนมีสีหน้าที่ผมจำได้เหมือนกันหมด นั่นคือความกลัว เจเจนั่งลงข้างเฮนรี่ แล้วมองผมด้วยแววตาที่บอกว่า *หาทางหน่อยสิ กัปตัน*

นี่ล ฟอล์กเนอร์ไม่ใช่คนที่คุณอยากไปเหยียบตาปลา เขาเป็นแชมป์ถ้วยสแตนลีย์ 3 สมัย ก่อนที่คนขับรถขี่เม้าจะชนเขากระเด็นจากถนน จนแขนและขาขวาแตกละเอียด จบอาชีพในเอ็นเอชแอลของเขาทันที ผมดูเทพเกมเก่าของเขานับครั้งไม่ถ้วน เขาเคยเป็น—ไม่สิ ยังคงเป็น—คนที่โคตรน่ากลัว

ดังนั้น ความจริงที่ว่าเขานั่งอยู่บนเก้าอี้หน้าทีม หน้าแดงเหมือนจะระเบิดแต่ไม่พูดอะไรเลย กำลังทำให้ผมไม่รู้จะสู้หรือหนีดี แต่ทีมต้องการผม ผมจึงต้องแห่หมีแบบไม่เต็มใจ

“โค้ช พวกเรา—”

“ไปนั่งซะ ฮอว์กินส์”

“มี—”

“ฉันจะไม่พูดซ้ำ”

เมื่อกลับมาหาเพื่อนร่วมทีมในสภาพทางจุกตุด ตอนนี้พวกเขาดูแย่งยิ่งกว่าเมื่อนาทีก่อนเสียอีก ผมคิดหัวแทบแตก

พยายามคิดว่าเราไปทำอะไร เพราะไม่มีทางที่เขาจะโกรธเรื่องงานปาร์ตี้ในบ้านที่เราไปเมื่อคืนนี้

นอกจากเฮนรี่แล้ว นักเรียนรุ่นน้องส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ที่นั่นด้วย พวกเขาไม่โตพอที่จะดื่ม ดังนั้นเราจึงไม่เชิญพวกเขามาปาร์ตี้กับเรา ไม่ได้บอกว่าพวกเขา

ไม่ไปมาแถมสมาคมชายล้วนแทน แต่อย่างน้อยผมก็ไม่ใช่นายด์เปียร์ไรส์มีอรุ่นน้อง
ในเมื่อผมควรจะเป็นผู้นำที่รับผิดชอบของพวกเขา

เมื่อใจและบ๊อบบี้มาถึงและนั่งลง ในที่สุดไค้ชก็ขยับ เอ่อ แค่พิดพิด แต่
อย่างน้อยก็มีอะไรบ้าง

“ตลอดสิบห้าปีที่มหาวิทยาลัยนี้ ฉันไม่เคยรู้สึกอายเท่าเมื่อเช้านี้เลย”

ฉิบหายแล้ว

“ก่อนที่จะพูดต่อ มีใครอยากพูดอะไรไหม”

เขามองเราทีละคนเหมือนกำลังรอให้ใครสักคนยืนขึ้นและสารภาพ แต่
ผมไม่รู้จักจริงๆ ว่าเราควรสารภาพอะไร ผมเคยเจอสิ ฉันไม่เคยรู้สึกอายขนาดนี้
มาหลายครั้งแล้วตั้งแต่เข้าร่วมทีม มันเป็นวลีพิเศษของฟอล์กเนอร์ แต่ผมไม่เคย
เห็นเขาดูโกรธขนาดนี้มาก่อน

ไค้ชเอามือกอดอก เขาเอนหลังบนเก้าอี้แล้วส่ายหัว “เช้านี้ตอนฉันมาถึง
สนาม มันพัง เอาละ ใครเป็นคนสร้างปัญหา”

กีฬามหาวิทยาลัยเต็มไปด้วยธรรมเนียมมากมาย ดีบ้าง แย่บ้าง แต่ถึง
อย่างไรก็เป็นธรรมเนียมเหมือนกัน เมเปิลฮิลล์ก็ไม่ต่างกัน และกีฬาแต่ละประเภท
มีความพิลึกและความมกมายของตัวเองที่สืบทอดกันทุกปี

ธรรมเนียมของเราคือการแกล้ง แกล้งแบบเด็กๆ ไม่ยั้งคิด แกล้งกันเอง
แกล้งทีมอื่น แกล้งคนเล่นกีฬาอื่น ผมโดนฟอล์กเนอร์ด่าแบบนี้มามากพอแล้วตลอด
หลายปีที่ผ่านมา จนรู้ว่าผมต้องไม่ปล่อยให้รูปแบบนี้เกิดขึ้นระหว่างที่ผมยังเป็น
กัปตัน พวกเห็นแก่ตัวเคยต่อสู้เพื่อเอาชนะคนอื่นและแม้แต่ตัวเอง จนกระทั่งถึงจุด
ที่มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องยื่นมือเข้ามาเกี่ยวข้อง

ดังนั้น ถ้าสนามของเราพัง แสดงว่ามีคนไม่ฟังผม

ผมเคลื่อนตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยเพื่อมองเพื่อนร่วมทีมให้ชัดขึ้น และใช้เวลาประมาณ 0.2 วินาทีที่จะสังเกตเห็นรัส นักศึกษาปีสองที่มาเล่นกับเราเมื่อปีที่แล้ว ตอนนั้นเขาดูเหมือนคนเห็นผี

เสียงของฟอล์กเนอร์ดังขึ้นจนถึงจุดที่สะท้อนไปทั่วทั้งห้อง “ผู้อำนวยการ

โกรธจัด! คุณบดีโกรธจัด! ฉันก็โคตรจะโกรธเลย! ฉันคิดว่าเรากำหนดขอบเขตเรื่อง แก่ลิงไว้สาระนี้แล้ว! พวกนายควรจะต้องเป็นลูกผู้ชาย! ไม่ใช่เด็ก”

ผมอยากจะพูดอะไรบางอย่าง แต่ปากกลับแห้งผาก ผมกระแอมในลำคอ ซึ่งไม่ช่วยอะไร แต่สามารถดึงดูดความสนใจของเขาได้ หลังจากจิบน้ำ ผมก็พูดออกมาได้ในที่สุด “เราอยู่ในขอบเขตแล้ว โค้ช เราไม่ได้ทำอะไรเลย”

“ฉันก็มีคนตัดสินใจทุบเครื่องกำเนิดไฟฟ้าและระบบทำความเย็นโดยไม่คิดจั้นเรอะ ลานน้ำแข็งของฉันกำลังจะกลายเป็นสระว่ายน้ำอยู่รอบมร่อ แล้วนายหวังจะให้ฉันเชื่อเธอว่าตัวแสบอย่างพวกนายไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง”

นี่มันแย่มากจริงๆ

“ผู้อำนวยการจะเรียกประชุมนักกีฬาทุกคนภายในห้านาที เตรียมใจไว้ สุกาพบุรุษ ฉันหวังว่าพวกนายจะไม่มีใครอยากเล่นฮอกกี้น้ำแข็งอีก”

เมื่อที่ผมบอกว่าฉิบหายซะไหม